

خدمت در کلیسای عهد جدید

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان ۲: ۴۲ تا ۴۷؛ ۴: ۳۲ تا ۳۷؛ متی ۲۵: ۳۸ و ۴۰؛ اعمال رسولان ۹: ۳۶؛ دوم قرنتیان ۸: ۷ تا ۱۵؛ رومیان ۱۲؛ یعقوب ۲: ۱ تا ۹.

آیه حفظی: « دینداری پاک و بی‌لکه در نظر پدرِ ما خدا، آن است که یتیمان و بیوه‌زنان را به وقت مصیبت دستگیری کنیم و خود را از آرایش این دنیا دور بداریم » (یعقوب ۱: ۲۷).

حداقل از نظر مسیحیان، آیاتی که بنام مأموریت بزرگ شناخته می‌شوند در متی (۲۸: ۱۸ تا ۲۰)، در میان مشهورترین آیات کتاب مقدس شناخته شده‌اند. اغلب این آیات به عنوان شرح رسالت ما توصیف شده‌اند و برای همه خدمات و پروژه‌های بشارتی مسیحیت الهام بخش بوده‌اند. در واقع، با الهام از این آیات، مسیحیان به سراسر جهان رفته‌اند حتی گاهی با هزینه فراوان شخصی خود به منظور گسترش و نشر انجیل رهسپار گردیده‌اند.

و عیسی در باره این مأموریت عظیم چه گفت؟ برای شاگردسازی، تعمید، و تعلیم دادن به مردم « و به آنان تعلیم دهید که هرآنچه به شما فرمان داده‌ام، به جا آورند. اینک من هر روزه تا پایان این عصر با شما هستم! » (متی ۲۸: ۲۰). و همانطور که ما مشاهده کرده‌ایم، بیشترین چیزی که عیسی به ما سفارش می‌کند، این است که از نیازمندان، آزرده‌گان و کسانی که قادر به مراقبت از خوشان نیستند، مواظبت و مراقبت کنیم. به همین ترتیب، ما نیاز داریم که به یاد داشته باشیم این سفارشات برای شاگردان اولیه مسیح، خیلی وظیفه‌ای جدید و مسئله‌ای که قبلاً ندیده و یا نشنیده باشند، نبوده است، بلکه بیشتر ادامه رسالت عیسی بود که او قبلاً در میان آنان به انجام آن مشغول بود. به همین ترتیب، این جنبه از تعلیم مسیح را می‌توان بطور وضوح در زندگی جامعه کلیسای جدید به عنوان بخشی از اجرای مأموریت عظیم دید.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای سبت روز ۹ شهریور — ۳۱ August آماده شوید.

نوع جدیدی از جامعه

پس از عروج عیسی به آسمان و ظهور روح القدس در روز پنطیکاست، گروه ایمان داران به سرعت رشد کرد و کلیسای اولیه را که نوع جدیدی از جامعه در میان پیروان عیسی بود، بوجود آورد و در ابتدا این کلیسا توسط شاگردان اولیه عیسی هدایت شد. به هر حال، این جامعه جدید چیزی نبود که آنها خود در میان خودشان ایجاد کرده باشند؛ بلکه، این بر مبنای تعالیم و رسالت مسیح تأسیس شده بود و تاریخ بلند کلام عبرانی و انبیاء آنان را به تصویر می کشید.

اعمال رسولان ۲: ۴۲ تا ۴۷ را بخوانید. شما چه چیزی را به عنوان عناصر کلیدی در این توصیف از کلیسای اولیه تشخیص می دهید؟

در حالی که به نظر می رسد که اسرائیلیان موفق نشدند بطور کامل طرح یک جامعه درست و سخاوتمند را اجرا و در آن زندگی کنند، اما جامعه کلیسای اولیه بطور جدی به دنبال تعلیم آن بود، « البته در میان شما نباید نیازمندی باشد » (تثنیه ۱۵: ۴). یکی از شیوه های ابراز عملی ایمان آنان این بود که منابع مالی خود را به اشتراک بگذارند — حتی فروختن زمین خود و بخشیدن آن به سرمایه کمک های مردمی (ببینید اعمال رسولان ۴: ۳۴ و ۵: ۲) — و همانطور که نیاز همنوعان ایماندارشان را برآورده می کردند، کسانی که در بیرون از جامعه جدید و نوپای آنان بودند را به ویژه از طریق شفا دادن، برکت می دادند (اعمال رسولان ۳: ۱ تا ۱۳، ۵: ۱۲ تا ۱۶).

با این حال این جامعه، جامعه آرمانی شکل گرفته تخیلی نبود. با افزایش شمار ایمانداران، تنش و اختلاف در مورد مدیریت این منابع، مخصوصاً در رابطه با توزیع روزانه خوراک در میان بیوه زن ها افزایش یافت (ببینید اعمال رسولان ۶: ۱). شاگردان مسیح، کسانی که رهبران معمول گروه بودند، می خواستند بر موعظه کردن انجیل تمرکز کنند. آنان برای مقابله با وضعیتی که با آن مواجه بودند، نیاز داشتند که در برخی از سازماندهی ها بازنگری کنند. بنابراین، هفت نفر به منظور تمرکز بر موضوعات عملی جامعه کلیسای تعیین شدند، شاید این اولین گام برای شناسایی خدمات و توانایی های مختلف برای بکارگیری در کلیسا بود؛ در عین حال این، این مسئله مهم بودن خدمت اجرایی و عملی را برای حیات کلیسا و شاهدان نشان می داد. «همان اصول تقوا و عدالت که باید حاکمان را برای رهبری مردم در زمان موسی و داوود راهنمایی می کردند، همانطور باید بوسیله کسانی که خداوند وظیفه نظارت بر کلیسای جدید و انتشار انجیل را به آنها سپرده بود، پیروی می شدند.»
 اِن جی وایت، اعمال رسولان، صفحه ۹۵.

سعی کنید، تصور کنید آنچه را که در جامعه اولیه کلیسا بود، به چه صورتی بوده است. ما چطور می توانیم همان اصول را امروزه منعکس کنیم؟

دوشنبه

۴ شهریور

خدمت طبیتا به عنوان شاهد

همانطور که عیسی پیش بینی کرد، کلیسا شروع به رشد کرد. « اما چون روح القدس بر شما آید، قدرت خواهید یافت پس شاهدان من خواهید بود، در اورشلیم و تمامی یهودیه و سامره و تا دورترین نقاط جهان » (اعمال رسولان ۱: ۸)، ایمانداران جدید، ایمان و رسالت عیسی را فرا گرفتند. در میان آنان شخصی بنام دورکاس — همچنین بنام طبیتا معروف بود — که در شهر یافا زندگی می کرد. بدیهی است که او بطور عملی تعلیم ویژه مسیح را هنگامی که برهنه ای را لباس می پوشاند، اجرا می کرد، او این کار را به خاطر مسیح انجام می داد (ببینید متی ۲۵: ۳۸، ۴۰).

در اعمال رسولان ۹: ۳۶ شرح حال طبیتا و خدمت او را بخوانید. چگونه زندگی و خدمت شما ممکن است در شکل مشابه این آیه توصیف شود؟ شما دوست دارید که چگونه توصیف شوید؟

به نظر می رسد که خدمت طبیتا همانند یک « شاگرد مسیح » توصیف می شود (اعمال رسولان ۹: ۳۶ را ببینید)، و وفاداری او به خداوند، انرژی او، و تمرکز او برای کمک به دیگران، حتی دورتر از محل سکونتش معروف بود.

پطرس در حال دیدار از شهر لُده در نزدیکی یافا بود، و مردم یافا از او خواستند که به یافا بیایید تا در مورد مرگ ناپهنگام طبیتا کاری بکند (ببینید اعمال رسولان ۹: ۳۷ تا ۴۱). هنگامیکه پطرس وارد یافا شد با عده زیادی از مردمی که دورکاس در زمان حیاتش با آنان کمک کرده بود، برخورد کرد. آنان به پطرس، لباس هایی را که او برایشان دوخته بود، نشان دادند و بدون شک آنان داستان های زیادی از چگونگی کمک های طبیتا به آنان و دیگران را برای پطرس تعریف کردند.

پس، پطرس برای طبیتا دعا کرد و خداوند او را به حیات بازگرداند، البته هیچ تضمینی وجود ندارد که زندگی همیشه برای کسانی که زندگی خود را برای خدمت به دیگران اختصاص داده اند، خوب باشد. بالاخره، طبیتا متحمل بیماری و مرگ شد، و همچنین استیفان، یکی از اولین شماس هایی که برای خدمت به بیوه زنان در کلیسا منصوب شده بود، اولین شهید راه خداوند شد (ببینید اعمال رسولان ۷: ۵۴ تا ۶۰).

زندگی در راه خدمت به مردم، یک مسیر آسان و راحت نیست؛ حتی در حقیقت ممکن است راهی سخت و ناهموار باشد.

در هر حال، در این حکایت خداوند با شناساندن محبت و قدرت خودش، هر دو در زندگی و مرگ طبیعتاً برای تاثیرگذاری عمیق بر روی مردم یافا استفاده کرد: «این موضوع در سراسر یافا منتشر شد و بسیاری به خداوند ایمان آوردند» (اعمال رسولان ۹: ۴۲).

اگر شما در آستانه مرگ باشید، آیا خدمات و کمکهای شما، مانند خدمات طبیعتاً شایسته یادآوری و سوگواری خواهد بود؟ چگونه می توانیم یک اثر یادگار و خوب از خدمات خود بجا بگذاریم؟ شما چه مهارت های عملی از خود دارید — مانند مهارت طبیعتاً در خیاطی — که ممکن است شما آن را در جهت خدمت به دیگران بکار ببرید و از آن استفاده کنید؟

۵ شهریور

سه شنبه

بخشیدن به عنوان راهی برای یاری و تقسیم نعمت

پولس رسول بعد از تحول عقیده، رسالتی را بر عهده گرفت، که بتواند انجیل را به دنیای غیر یهودیان معرفی کند. خداوند قادر، به او وظیفه حل مسایل مهمی که در مورد ارتباط بین اعتقادات مسیحی با ریشه های یهودی و پیروان جدید غیر یهودی مسیحی مطرح بود، را داد. یک شورای متشکل از رهبران یهودی و رهبران غیر یهودی مسیحی در اورشلیم برای بحث در مورد موضوع و جستجوی رهنمود خداوند در رابطه با این مسایل پیچیده با هم ملاقات کردند، جلسه و نتایج آن در اعمال ۱۵ ثبت شده است.

در هر حال، در گزارش پولس از این جلسه که در غلاطیان باب ۲ آمده است، او یک اصل مهم دیگر به رهنمودهایی که او از سوی شورای اورشلیم برای ادامه رسالتش در میان غیر یهودیان دریافت کرده بود را اضافه کرده است: «تنها پیشنهادی که داشتند این بود که در فکر فقرا باشیم، یعنی همان کاری که من مشتاق انجامش بودم» (غلاطیان ۲: ۱۰). و پولس، شخصاً اهمیت بر روی این مسئله را ادامه داد (نگاه کنید، بطور مثال، اعمال رسولان ۲۰: ۳۵) و در سراسر خدمتش به کلیسای اولیه در اورشلیم که نگرش جامعه مسیحی را در پذیرفتن همه ایمانداران گسترش داد.

دوم قرنیتان ۸: ۷ تا ۱۵ را بخوانید. چگونه پولس انجیل و بخشش سخاوتمندانه را بهم ارتباط می دهد؟

پولس همچنین به دو مرجع عهد عتیق استناد می‌کند تا از مؤمنان برای بخشش، سخاوت و اهمیت به دیگر مؤمنان که در شرایط سخت و ناگوار هستند، دعوت به عمل آورد. او حکایت قوانین خداوند بخشنده در مورد تهیه مَنّا برای اسرائیلیان در بیابان را به عنوان الگو برای بخشیدن و به اشتراک گذاشتن در میان جامعه گسترده کلیسا ذکر کرد (بینید دوم قرنتیان ۸: ۱۵). همچنین او مزمور ۹۱: ۱۲ را نقل قول کرد، که می‌گوید: «او با سخاوت به نیازمندان می‌بخشد و خیرخواهی او تا به ابد باقی است» (دوم قرنتیان ۹: ۹). پولس از خوانندگان نامه هایش خواست که در مورد بخشیدن، قاطعیت داشته و گشاده دست باشند و بطور مرتب بخشی از درآمد خود را کنار بگذارند تا زمانی که او یا تیتس از کلیسای آنان به منظور جمع آوری هدایا و ارائه آنها به مسیحیان نیازمند اورشلیم دیدار کردند، به راحتی بتوانند به آنان کمک کنند. او از یک کلیسای نمونه برای تشویق دیگر کلیساها برای بخشش مانند آن کلیسا، استفاده کرد. «این خدمت شما دلیل بر ایمان شماست و مردم خدا را برای آن شکر خواهند کرد. زیرا شما نه تنها به ایمان خود به انجیل مسیح اعتراف می‌کنید، بلکه آنها و دیگران را در آنچه دارید سهیم می‌سازید» (دوم قرنتیان ۹: ۱۳).

چگونه می‌توانیم بخشش را اولویت قرار بدهیم، در حالی که قادر نیستیم هرگونه درخواست و نیازی را برآورد کنیم؟

۶ شهریور

چهارشنبه

راهنمایی پولس برای خوب زندگی کردن و محبت کردن

نامه پولس به رومیان، به خاطر توضیحات عمیق بخاطر اصول تعالیم و اعتقادی نجات و رستگاری بوسیله ایمان از طریق مرگ مسیح، بسیار مشهور است. اما پس از ۱۱ باب تعلیم در این خصوص، یک تغییر قوی و مهم وجود دارد. پولس یک راهنمایی عملی برای زندگی کردن و محبت کردن، بر اساس فیض و محبت خداوند همانطور که در عیسی مسیح و حکایت انجیل آشکار شد، را پیشنهاد می‌کند «بنابراین ای برادران من، با توجه به این رحمت‌های الهی، از شما در خواست می‌کنم بدنهای خود را به عنوان قربانی زنده و مقدس که پسندیده خداست، به او تقدیم کنید. عبادت روحانی و معقول شما همین است» (رومیان ۱۲: ۱). در واقع، پولس می‌گوید که به خاطر آنچه که خداوند برای ما، از طریق عیسی مسیح انجام داده است، ما باید بدین گونه زندگی کنیم.

رومیان ۱۲ را بخوانید و آن را خلاصه کنید، به خصوص به راهنمایی برای محبت کردن و مراقبت از کسانی که نیازمند هستند، توجه کنید.

به یک معنا، رومیان ۱۲ به عنوان خلاصه از بسیاری از مباحث است، پولس در برخی دیگر از نامه هایش شرح دقیق تری می‌دهد. او در باره وظیفه ها و هدایای مختلف در درون بدن کلیسا، از جمله خدمت و تشویق دیگران، و بخشش سخاوتمندانه صحبت می‌کند (آیات ۳ تا ۸). اما نه تنها این کارها باید انجام شود، بلکه باید به خوبی انجام شود — بالاتر از همه چیز — با محبت انجام شود (آیات ۹ تا ۱۱).

پولس بطور عملی توضیح می‌دهد که این نوع زندگی درباره چیست. او از مؤمنان می‌خواهد که در سختی ها و آزار و اذیت، صبور باشند، و در مراقبت از نیازمندان، در هر جا و در هر زمانی که ممکن باشد صلح طلب باشند و — همانطور که قبلاً دیدیم — جواب بدی و بی عدالتی را با مهربانی بدهند، و برای غلبه بر شرّ، کارهای خوب انجام دهند (بنبید رومیان ۱۲: ۲۰ و ۲۱).

این باب آنچه را که به معنای زندگی کردن برای یک انسان به عنوان یک فرد جدید است را مشخص می‌کند، و خدمت به خداوند بصورت انفرادی و همینطور به عنوان بخشی از یک جامعه با ایمان را تعیین می‌کند. پولس به این دسته از پیروان جدید عیسی مسیح گفت که زندگی آنان، اولویت های آنان، و اعمالشان باید در پاسخ به آنچه که عیسی با مرگش بر روی صلیب و دادن امید زندگی ابدی برای آنان انجام داد، تغییر کند. همانطور که آنها در جامعه ظالم و بی رحم، در مرکز امپراطوری روم زندگی می‌کردند، پولس آنان را راهنمایی کرد که به گونه متفاوتی زندگی کنند: «هم‌شکل این جهان نشوید بلکه به وسیله تجدید افکار، وجود شما تغییر شکل یابد تا بتوانید اراده خدا را تشخیص بدهید و آنچه را که مفید و پسندیده و کامل است، بشناسید» (رومیان ۱۲: ۲).

۷ شهریور

پنجشنبه

یعقوب « عادل »

سنت مسیحی حاکی است که یعقوب، برادر یا برادر ناتنی عیسی، رهبر کلیسای اولیه اورشلیم شد و کسی بود که به عنوان رئیس شورای اورشلیم انجام وظیفه کرد (بنبید اعمال رسولان ۱۵ و همینطور غلاطیان ۱ و ۲). اگر چنین باشد، احتمال دارد که او نویسنده نامه ای باشد که در کتاب مقدس به عنوان کتاب یعقوب بجا مانده است.

اسم یعقوب در آن زمان اسمی متداول بود، اما اگر همه این آدم‌ها یک شخص باشند، او همچنین امکان دارد رهبری کلیسای بنام یعقوب « عادل » بوده باشد، که چنین اظهار شده

که یک رهبر خردمند بوده و کسی که به راستی اولویت اول او علاج دیگران و اهمیت و توجه او به کسانی بود که اغلب فراموش شده بودند و مورد ظلم قرار گرفته بودند. کتابی که به نام او ثبت شده است، به عنوان « کتاب امثال عهد جدید » توصیف شده است، که بر روی عبادت عملی و زندگی خردمندانه به عنوان پیروان خداوند، تمرکز دارد.

نویسنده کتاب یعقوب مشتاق بوده تا به خوانندگان مسیحی خود یادآوری کند که « شما باید بر طبق کلام او عمل کنید و فقط با شنیدن خود را فریب ندهید. و آنچه را که می‌گوئید انجام دهید» (یعقوب ۱: ۲۲)، و اینکه دینی با اهمیت است که در نظر خداوند پاک و ابدی باشد و بر مراقبت از نیازمندان و ستمدیدگان تمرکز کند و در برابر تاثیرات و نفوذ فساد در جامعه ای که در آن هست، مخالفت کند (یعقوب ۱: ۲۷).

یعقوب ۲: ۱ تا ۹ را بخوانید. نگرش یعقوب نسبت به افرادی که به نوع متفاوت از آنچه در جامعه معمول است، متمول هستند چگونه هست؟ رهنمودهای خاص او در مورد چگونگی برخورد با ثروتمند و فقیر در جامعه کلیسایی چه هستند؟

یعقوب چنین استدلال می‌کند که آرزوی خوب برای کسی کردن - حتی آرزوی برکات خداوند برای آنها - باعث کمی تسکین و راحتی برای کسانی که از سرما و گرسنگی رنج می‌برند، خواهد شد. تامین خوراک و پوشاک واقعی، در بیان و نشان دادن نگرانی ما برای آنها نسبت به داشتن همه احساسات شریف و آرزوهای خوب انسانی، بسیار مفیدتر خواهد بود (یعقوب ۲: ۱۴ تا ۱۶). یعقوب از این به عنوان الگویی از تعامل بین ایمان و عمل در زمینه روابط ما با خدا استفاده می‌کند. او همچنین تکرار می‌کند (یعقوب ۲: ۸) آنچه را که عیسی درباره دوست داشتن همسایه خود مانند خود به انسان‌ها تعلیم داد، به این علت بود تا نشان دهد که چگونه باید از این فرمان در زندگی روزمره اطاعت کرد. زندگی کردن در راه خدمت به خداوند و دیگران، تنها برای بدست آوردن نجات و رستگاری نیست، بلکه به خاطر ابراز و آشکار کردن ایمان واقعی است.

چرا خیلی راحت است، که حتی بطور ناخودآگاه، ثروتمند را بر فقیر ترجیح داد؟

۸ شهریور

جمعه

تفکری فراتر: بخوانید *الِن جی وایت*، « طبیعت — خدمت او و تاثیر آن، صفحات ۶۶ و ۶۷، در *Welfare Ministry*؛ “A Liberal Church”؛ صفحات ۳۳۵ تا ۳۴۵، در *The Acts* . *Welfare Ministry*؛ *This Is Pure Religion*؛ صفحات ۳۵ تا ۴۱، در *Welfare Ministry*. [صفحات مربوط به مرجع انگلیسی می باشد]

« نجات دهنده ما، زندگی گرانبهای خود را به منظور ایجاد کلیسای ارزانی نمود که قادر به مراقبت از مسکینان، و روح های اغوا شده باشد. مشارکت ایمانداران ممکن است از میان افراد فقیر، عامی، و گمنام باشد؛ با این حال آنان در پناه مسیح، در خانه، محله، کلیسا و حتی در مناطق دورتر از اینها، بکار گرفته می شوند، که نتایج کار آنها تا به ابد ماندگار می شود. «، اِلن جی وایت، آرزوی اعصار صفحه ۶۴۰.

« بخشش فروتنانه، کلیسای اولیه را به اوج شادمانی رساند؛ بخاطر اینکه ایمانداران می دانستند که تلاش های آنان کمک می کند تا پیام انجیل به کسانی که در تاریکی هستند رسانده می شود. خیرخواهی آنها، شهادت می داد که آنها بیهوده فیض خداوند را دریافت نکرده اند. این وارستگی می توانست نتیجه چه چیزی باشد، به غیر از روح تقدیس و پالایش شده؟ در نظر ایمانداران و کافران، این معجزه فیض خداوند بود « اِلن جی وایت - The Acts of the Apostles، صفحه ۳۴۴. [صفحات مربوط به مرجع انگلیسی می باشد]

سوالاتی برای بحث

۱. چگونه جامعه کلیسای شما می تواند مانند آنچه که در باب های اولیه کتاب اعمال رسولان شرح داده شده است، بشود. برخی از گام های عملی رهبران کلیسای شما برای تشویق کلیسا در این جهت، چه چیزهایی ممکن است باشد؟
۲. کلیسای ادونتیست های روز هفتم در سراسر جهان از برخی از اصول مورد بحث در مطالعه این هفته برای تعیین اینکه چگونه بخشش ها در بخش های مختلف جهان به اشتراک گذاشته شوند، پیروی می کند. مزایای این نوع سازماندهی در به اشتراک گذاشتن منابع جهانی چیست؟
۳. آیا رهنمون ها برای زندگی، مانند آنچه در رومیان ۱۲ خلاصه شده است، برای مثال، شیوه های واقع گرایانه و عملی برای زندگی کردن در « زندگی واقعی » عملی هستند؟ یا آنها بیشتر شبیه تابلوهای تخیلی زیبایی برای پنهان کردن لکه - شیشه پنجره آدم های « پرهیزکار » هستند؟
۴. یعقوب در باب ۵: ۱ تا ۵ از لحنی قوی استفاده می کند تا نوع شدیدی از هشدار که توسط انبیاء عهد عتیق مطرح شده است را تکرار کند. چرا چنین بیان قوی مقتضی و ضروری است؟

خلاصه: به موجب حکم عیسی مسیح و قدرت روح القدس، شاگردان و ایمانداران اولیه برای رساندن و نشر پیغام و رسالت مسیح بطور گسترده تا آنجا که ممکن بود شروع بکار کردند. کلیسای اولیه با پیروی از تعالیم مسیح و کلام عبری، به شکل جدیدی از جامعه برای به اشتراک گذاری آنچه که آنها داشتند با کسانی که در داخل و یا خارج از جامعه آنان به آن نیازمند بودند، بوجود آمد. نخستین رهبران کلیسای اولیه با الگو بودن و تعالیمشان که در نامه هایشان به کلیساها ثبت شده است، ایمانداران را به زندگی کردن با ایمان به خداوند و خدمت به نیازمندان ترغیب کردند.